

MATTHEUS

3:7-3:12

Johannes de Doper roept Israël op tot bekering en waarschuwt voor het komende oordeel.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/3-7-3-12

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Johannes en zijn oproep tot bekering	2 min	3
2	De huichelarij van de religieuze leiders	4 min	4
3	De komende toorn over Israël	7 min	6
4	Ware bekering draagt zichtbare vrucht	2 min	10
5	Wie werkelijk Abrahams kinderen zijn	8 min	11
6	God scheidt gelovigen van ongelovigen	5 min	16
	Om verder te lezen		18

1

Johannes en zijn oproep tot bekering

We pakken onze studie van het Evangelie naar Mattheüs weer op bij hoofdstuk 3, vers 7. In de eerste zes verzen van dit hoofdstuk maakten we kennis met Johannes de Doper. Hij was een voorloper die het volk Israël moest voorbereiden op de komst en verschijning van Christus. Johannes was in feite een verre verwant van Jezus. Ze waren op de een of andere manier neven van elkaar. Maar toen ze opgroeiden, hadden ze niet echt nauw contact. Misschien kenden ze elkaar als volwassenen niet eens, totdat het moment aanbrak dat hier verderop in het hoofdstuk besproken wordt.

Johannes was een profeet. Hij leefde in de woestijn en predikte dat de mensen zich moesten bekeren, omdat het Koninkrijk der hemelen nabij was, en dat ze zich moesten voorbereiden om dat Koninkrijk binnen te gaan. Maar hij merkte ook dat er mensen kwamen die tot op zekere hoogte op zijn prediking reageerden, terwijl hij twijfelde aan hun oprechtheid. Hij was niet van plan hun huichelarij door de vingers te zien. Daarover lezen we in vers 7.

Nadat ons in de verzen 5 en 6 verteld is dat alle mensen uit Judea en Jeruzalem naar buiten kwamen om Johannes te horen prediken en door hem gedoopt te worden, staat er in vers 7:

Toen hij velen van de Farizeeën en Sadduceeën op zijn doop zag afkomen, zei hij tegen hen: Adderengebroad! Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn?

MATTHEÛS 3:7

Dit is het enige voorbeeld van de prediking van Johannes dat we in het Evangelie naar Mattheüs krijgen. Lukas geeft ons in feite meer informatie over de prediking van Johannes. Hij geeft ons voorbeelden van afzonderlijke mensen die Johannes vroegen wat ze moesten doen. Soldaten, belastinginnemers en anderen vroegen wat ze moesten

doen om zich voor te bereiden op het Koninkrijk van God, en hij gaf hun aanwijzingen. Maar hier hebben we alleen zijn algemene berisping van de religieuze leiders die hij tussen de menigte zag.

2

De huichelarij van de religieuze leiders

In vers 7 wordt ons verteld dat de mensen die hij zag en die hem tot deze tirade brachten, Farizeeën en Sadduceeën waren die naar zijn doop kwamen. De Farizeeën en Sadduceeën vormden beslist geen homogene groep. Ze stonden zelfs tegenover elkaar. Het waren twee verschillende religieuze richtingen, of religieuze partijen, in Israël.

De Farizeeën hielden zeer streng vast aan de wet van het Oude Testament en ook aan de traditionele regels en voorschriften die de rabbijnen hadden opgesteld. De Sadduceeën hadden over het algemeen niet zoveel eerbied voor de wet, of in elk geval niet voor het Oude Testament als geheel. Ook geloofden ze niet in bovennatuurlijke zaken zoals engelen en geesten. Daarom hadden ze een andere theologie dan de Farizeeën. De Sadduceeën waren ook eerder geneigd samen te werken met de Romeinse onderdrukkers, en de Farizeeën niet. Ook dat was een twistpunt tussen hen.

Maar hoewel de twee groepen vijandig tegenover elkaar stonden, hadden ze allebei hun eigen aandeel in schuld en huichelarij. Ze deden zich voor als iets wat ze niet waren. Ze deden alsof ze heel godsdienstig waren, maar in hun privéleven waren ze niet erg vroom. Ze waren niet rechtvaardig. Jezus zei in het bijzonder tegen de Farizeeën, in Mattheüs 23, vers 23, dat ze zich nauwgezet hielden aan veel van de kleinere bepalingen van de wet van Israël. Ze betaalden bijvoorbeeld hun tienden. Maar Hij zei dat ze de gewichtigere zaken van de wet verwaarloosden. Ze verwaarloosden rechtvaardigheid, barmhartigheid en trouw.

Er waren veel manieren waarop deze religieuze leiders Gods beginselen helemaal niet volgden. Ze volgden een uiterlijke, ceremoniële godsdienst, maar in hun eigen leven hadden ze zich niet gevoegd naar de grotere zaken: rechtvaardigheid, barmhartigheid, mededogen en trouw. Dat zijn de dingen waar God werkelijk het meest om geeft. Jezus noemde die dingen de gewichtigere zaken van de wet.

Hoewel deze mannen door mensen die hen alleen van buitenaf zagen als zeer heilig en zeer godsdienstig werden beschouwd, wist Johannes daarom, net als Jezus, dat deze mannen in werkelijkheid huichelaars waren. Ze hadden God niet zo lief en dienden Hem niet zo toegewijd als het leek.

Toen hij deze mannen zag aankomen, kennelijk om gedoopt te worden, weten we niet of ze werkelijk van plan waren zich te laten dopen. Misschien waren ze er alleen maar om te spioneren. Dat is moeilijk te zeggen. Maar hij nam in wezen aan dat ze er waren om gedoopt te worden. Hij zei dat ze een adderengebroed waren.

Een broedsel betekent een worp, zoals een nest kittens of een nest puppy's. Maar adders zijn giftige slangen, dodelijke, venijnige reptielen. Dat was wat hij zei dat deze mensen waren. Ze waren als een nest slangen, een adderengebroed. Adders doden. Adders zijn dodelijk en gevaarlijk. Hij zei in wezen dat deze mensen slangen waren en

dodelijk waren — geestelijk dodelijk. De invloed die de Farizeeën en de Sadduceeën hadden op het godsdienstige leven van Israël was werkelijk geestelijk dodelijk. En hij zag hen als verdorven, onreine, giftige, venijnige mensen. Hij zei tegen hen:

Toen hij velen van de Farizeeën en Sadduceeën op zijn doop zag afkomen, zei hij tegen hen: Adderengebroid! Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn? Breng dan vruchten voort in overeenstemming met de bekering, en denk niet dat u bij uzelf kunt zeggen: Wij hebben Abraham als vader; want ik zeg u dat God zelfs uit deze stenen voor Abraham kinderen kan verwekken. De bijl ligt zelfs al aan de wortel van de bomen; elke boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur. Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen en Hij zal het kaf met onuitblusbaar vuur verbranden.

MATTHEÛS 3:7-12

3

De komende toorn over Israël

De komende toorn is een belangrijk thema in de prediking van Johannes, zoals we in de volgende verzen zullen zien. De komende toorn.

Merk op dat Johannes ervan uitging dat degenen die kwamen om zich te bekeren en door hem gedoopt te worden, dat deden om aan een toorn te ontkomen — dat wil zeggen, aan de toorn van God — die ophanden was, die eraan kwam.

Als je teruggaat naar het laatste boek van het Oude Testament, Maleachi, en naar het laatste hoofdstuk van dat boek, zul je zien dat daar een oordeel wordt voorzien dat God over Israël zou brengen. Maar Hij zegt dat Hij, voordat dat oordeel komt, hen zou waarschuwen door de profeet Elia te sturen. Hij zegt in de laatste twee verzen van het Oude Testament, Maleachi 4, vers 5 en 6:

Zie, Ik zend tot u de profeet Elia, voordat de dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende dag. Hij zal het hart van de vaders tot de kinderen terugbrengen, en het hart van de kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet zal komen en de aarde met de ban zal slaan.

MALEACHI 4:5-6

De grote en ontzagwekkende dag van de Heere verwijst naar een tijd van toorn, van een oordeel van God dat over het volk Israël zou komen. Maar Hij zei dat Hij, voordat dat grote oordeel komt, voordat die toorn neerkomt, de profeet Elia zou sturen. En Hij zegt:

En hij zal de harten van de vaders naar de kinderen keren en de harten van de kinderen naar hun vaders, anders kom ik en tref ik het land met een vloek.

Sommige vertalingen zeggen:

De aarde treffen met een vloek, maar de woorden 'aarde' en 'land' zijn in het Hebreeuws hetzelfde. Daarom zeggen sommige vertalingen 'aarde' en andere 'land'. Ik geloof dat Hij het heeft over het land, het land Israël. Het land Israël zou met een vloek getroffen worden als zij zich bij de prediking van Elia niet bekeerden.

Op alle implicaties hiervan zullen we een andere keer ingaan. Maar Jezus zei tweemaal tegen Zijn discipelen dat Johannes de Doper de Elia was die komen zou. Daarom weten we dat de profetie van Maleachi over de komst van Elia in Johannes vervuld werd. Er werd gezegd dat Johannes, of Elia, mensen tot God zou terugbrengen, hun harten zou omkeren, de harten van de vaders tot de kinderen en die van de kinderen tot de vaders zou keren, en een verandering van hart onder het volk Israël teweeg zou brengen. Als zij niet veranderden, zou Hij het land met een vloek treffen.

Het is deze vloek, dit oordeel, deze grote en verschrikkelijke dag van de Heere waarover Maleachi met betrekking tot Israël sprak, waar Johannes naar verwijst wanneer hij zegt:

de komende toorn.

Hij zegt tegen de Farizeeën en Sadduceeën:

Toen hij velen van de Farizeeën en Sadduceeën op zijn doop zag afkomen, zei hij tegen hen: Adderengebroed! Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn? Breng dan vruchten voort in overeenstemming met de bekering, en denk niet dat u bij uzelf kunt zeggen: Wij hebben Abraham als vader; want ik zeg u dat God zelfs uit deze stenen voor Abraham kinderen kan verwekken. De bijl ligt zelfs al aan de wortel van de bomen; elke boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur. Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen en Hij zal het kaf met onuitblusbaar vuur verbranden.

MATTHEÛS 3:7-12

Veel christenen, en zeker veel niet-christenen, beseffen dit niet wanneer zij de evangeliën lezen. Binnen veertig jaar nadat Jezus gestorven en opgestaan was en naar de hemel was teruggedaan, kwam er een geweldig oordeel over Israël. Het was de volledige vernietiging van het volk Israël en van de Joodse godsdienst.

We hebben het over de komst van de Romeinen onder generaal Titus. Zij begonnen in het jaar 66 na Christus een oorlog tegen Israël, en die oorlog duurde ongeveer drieënhalf jaar. Laat in het jaar 70 na Christus drongen de Romeinse strijdkrachten de

stad Jeruzalem binnen, die al enige tijd belegerd werd, en verwoestten haar. Na een groot en verschrikkelijk beleg werden de Joden in groten getale afgeslacht. De tempel werd verwoest, de muren van Jeruzalem werden neergehaald en de Joden werden uit Jeruzalem verbannen en over de hele wereld verstrooid.

Dit was het einde van de Joodse staat. Het was het einde van het Joodse gemenebest, en het was het einde van de Joodse godsdienst, omdat de tempel werd verwoest. Je zou kunnen zeggen: 'Maar ook tegenwoordig bestaat er nog een Joodse godsdienst.' Er bestaat iets wat zichzelf de Joodse godsdienst noemt, maar dat is niet de Bijbelse Joodse godsdienst. Het judaïsme is voorbij. Het judaïsme kwam ten einde toen de tempel werd verwoest, omdat het judaïsme zoals dat in het Oude Testament, in de wet, beschreven wordt, een godsdienst was van dierenoffers. Die werden gebracht door een priesterschap van Levieten, die deze offers eerst in een tabernakel en later in een tempel brachten.

Geen van deze dingen is sinds het jaar 70 na Christus nog gebeurd. Er zijn in Israël geen dierenoffers meer geweest. Er is geen tempel. Er is geen priesterschap. Het judaïsme zoals het in de Schrift wordt omschreven, heeft sinds de verwoesting van de tempel in het jaar 70 na Christus niet meer bestaan.

Dit was in het jaar 70 na Christus een geweldig oordeel over het Joodse volk, over hun godsdienst en over hun natie. Dat gebeurde binnen één generatie na de prediking van Johannes. Zelfs toen hij predikte, was al te voorzien dat dit de grote en ontzagwekkende dag van de Heere zou zijn. God zou een verschrikkelijke toorn over dit volk brengen als zij zich niet omkeerden.

Maar voordat Hij de toorn bracht, zond Hij Elia. In dit geval zond Hij iemand in de geest en de kracht van Elia, en dat was Johannes de Doper. Hij moest deze mensen omkeren. Hij moest aankondigen dat de toorn ophanden was en dat zij zich moesten bekeren, anders zouden zij branden. 'Bekeer je of je zult branden' was in wezen de boodschap van Johannes.

4

Ware bekering draagt zichtbare vrucht

Toen hij deze huichelaars zag, zei hij:

Wie heeft jullie gewaarschuwd om voor deze komende woede te vluchten?

In vers 8 zegt hij:

Laat daarom aan jullie daden zien dat jullie tot inkeer zijn gekomen.

Wat hij hiermee bedoelt, is dat hij er alleen is om degenen te dopen die een berouwvol hart hadden. Hij is er niet alleen maar om mensen te dopen die andere motieven hebben.

Degenen die zich werkelijk wilden bekeren en het met God in orde wilden maken, konden worden gedoopt. Maar bekering is niet onzichtbaar. Ze kan in het hart beginnen, maar ze wordt zichtbaar in iemands gedrag. Hij zegt:

Ik wil in jullie leven vruchten, oftewel bewijs, zien dat jullie tot inkeer zijn gekomen.

Wat hij in wezen zei, was:

Ik zal jullie niet dopen, omdat ik niet geloof dat jullie echt tot inkeer zijn gekomen, en ik verander pas van gedachten als ik daar bewijs van zie. Ik wil in jullie leven de vruchten van die inkeer zien.

In vers 9 zegt hij:

Toen hij velen van de Farizeeën en Sadduceeën op zijn doop zag afkomen, zei hij tegen hen: Adderengebroid! Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn? Breng dan vruchten voort in overeenstemming met de bekering, en denk niet dat u bij uzelf kunt zeggen: Wij hebben Abraham als vader; want ik zeg u dat God zelfs uit deze stenen voor Abraham kinderen kan verwekken. De bijl ligt zelfs al aan de wortel van de bomen; elke boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur. Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen en Hij zal het kaf met onuitblusbaar vuur verbranden.

MATTHEÛS 3:7-12

5

Wie werkelijk Abrahams kinderen zijn

Daarmee bedoelt hij: als voorvader; wij stammen van Abraham af.

De Joden dachten vaak dat zij Gods bijzondere volk waren en als het ware Gods lievelingen, en dat zij op de een of andere manier immuun waren voor Gods toorn, terwijl God alle andere volken verachtte. Zij geloofden dat zij immuun waren omdat zij van Abraham afstamden. Dat was wat de Joden waren. Zij waren het nageslacht van Abraham, Izak en Jakob. De Joden gingen hun bijzondere positie en hun relatie met

God voor een groot deel uitleggen in termen van hun genetische afkomst. Zij begonnen te denken dat als zij van Abraham, Izak en Jakob afstamden, dit automatisch betekende dat zij bij God in de gunst stonden.

Het is waar dat God bepaalde beloften had gedaan aan Abraham en aan zijn zaad, maar de Joden begrepen dat volkomen verkeerd. Zij redeneerden dat als zij van Abraham afstamden, zij dus Abrahams zaad waren en daarom automatisch gezegend zouden worden.

De apostel Paulus plaatste deze belofte later in het juiste perspectief, in Galaten 3 vers 16. Paulus wees erop dat deze beloften niet zijn gedaan aan 'de nakomelingen' van Abraham, alsof er velen bedoeld waren, maar aan zijn ene 'Nageslacht'. Paulus zei dat het Nageslacht van Abraham voor Wie de beloften gelden, Christus is. Niet het Joodse volk als geheel of als groep is het Nageslacht van Abraham aan Wie de beloften zijn gedaan. Dat ene Nageslacht is Jezus Christus, voor Wie de beloften gelden.

De enige manier om lid te zijn van die familie van Abraham, is door in Christus te zijn. Dat gebeurt natuurlijk door christen te worden. Wanneer je je van je zonde bekeert, je geloof stelt in Christus als jouw Heere en jouw Zaligmaker, en begint aan een leven waarin je Hem volgt, ben je het Koninkrijk van God binnengekomen. Je bent deel geworden van het lichaam van Christus. Je bent in Christus, en Hij is het zaad. Daarom gelden de beloften die voor Abraham en zijn zaad golden, ook voor jou.

Paulus zei dit aan het einde van Galaten 3, toen hij zei:

En als u van Christus bent,

GALATEN 3:29

Dat betekent: als je Christus toebehoort.

En als u van Christus bent, dan bent u Abrahams nageslacht en overeenkomstig de belofte erfgenamen.

GALATEN 3:29

Christenen die in Christus zijn, zijn dus Abrahams zaad in een betekenis waarin Joden die niet in Christus geloven dat niet zijn.

De Joden begrepen het eenvoudigweg biologisch. Als zij biologisch aan Abraham verwant zijn, zijn zij Abrahams zaad, en daarom is het tussen hen en God in orde. Maar Paulus verwoordde het anders in Romeinen 2, vers 28 en 29. Daar schreef de apostel Paulus:

Want niet h j is Jood die het in het openbaar is, en niet d t is besnijdenis die in het openbaar in het vlees plaatsvindt, maar h j is Jood die het in het verborgene is, en dát is besnijdenis, die van het hart is, naar de geest, niet naar de letter. Zijn lof is niet uit mensen maar uit God.

ROMEINEN 2:28-29

Paulus vertelt ons dat het feit dat je als Jood geboren bent, je in Gods ogen nog niet tot een Jood maakt, althans niet in enige betekenis die ertoe doet. Hij vertelt ons dat als iemand in Christus is, of diegene nu Joods is of een heiden, diegene nu Abrahams zaad is en behoort tot degenen voor wie de beloften gelden.

Johannes de Doper had hier blijkbaar ook enig besef van, want hij zei tegen hen:

en denk niet dat u bij uzelf kunt zeggen: Wij hebben Abraham als vader; want ik zeg u dat God zelfs uit deze stenen voor Abraham kinderen kan verwekken.

MATTHE S 3:9

Hij zegt dat God, als Hij dat wilde, uit deze stenen kinderen voor Abraham zou kunnen verwekken. Met andere woorden, het is niets bijzonders om een kind van Abraham te zijn in de betekenis waarin de Joden dat waren. God zou hen kunnen vervangen door personen die uit stenen werden verwekt.

Het interessante is dat Johannes zei dat God uit de stenen kinderen van Abraham zou kunnen voortbrengen. We weten natuurlijk allemaal dat God alles kan doen wat Hij wil. Hij maakte de eerste mens uit stof. Hij zou een mens uit steen kunnen maken als Hij dat wil. Maar als God een steen zou nemen en die in een mens zou veranderen, zou dat een mens zijn, maar niet letterlijk een kind van Abraham. Want om een afstammeling van Abraham te zijn, moet je een geschiedenis hebben die teruggaat tot Abraham. Je moet geboren zijn uit een vrouw van wie de man van Abraham afstamde, enzovoort.

Als God stenen in mensen verandert, kan Hij hen kinderen van Abraham noemen, maar ze zouden niet letterlijk kinderen van Abraham zijn. Want om iemands kind te zijn, moet je in biologische zin uit die persoon voortgekomen zijn. Van een steen kan niet iets gemaakt worden dat die voorgeschiedenis heeft. Want zodra je een steen in een mens verandert, is de voorgeschiedenis van die mens dat hij een steen was, niet dat hij van Abraham afstamde. Het interessante aan de uitspraak van Johannes is dus dat de term ‘kinderen van Abraham’ terecht kan worden toegepast, zelfs op mensen die nooit van Abraham zijn afgestamd.

Als God mensen uit stenen zou maken, zou Hij hen kinderen van Abraham kunnen maken als Hij dat wilde. Niet in de letterlijke zin dat ze lichamelijk van hem afstammen, maar in de zin dat de aan Abraham gedane beloften hun toebehoren. Iedere heiden die lichamelijk evenmin uit Abraham is voortgekomen als een steen, kan niettemin een kind van Abraham zijn in de zin die ertoe doet: de beloften zijn op hem van toepassing.

Dat is wat Johannes de Doper zegt: alleen omdat je lichamelijk een Jood bent, heb je bij God nog geen recht op een bijzonder voorrecht. Natuurlijk werd die uitspraak niet met open armen ontvangen. De Joden waren waarschijnlijk erg boos op hem omdat hij dat zei, want het ging lijnrecht in tegen hun hele manier van denken. Maar Johannes de Doper en later Jezus verkondigden daarover precies dezelfde boodschap.

Jezus sprak in Johannes hoofdstuk 8 tot de Joden en Hij zei:

| Ik weet dat u Abrahams nageslacht bent,

JOHANNES 8:37

Maar Hij zei:

Zij antwoordden en zeiden tegen Hem: Abraham is onze vader. Jezus zei tegen hen: Als u Abrahams kinderen was, zou u de werken van Abraham doen.

JOHANNES 8:39

Hij erkent dat zij lichamelijk van Abraham afstamden, maar zij waren geen kinderen van Abraham in de zin die ertoe doet. Want om in enige betekenisvolle zin een van Abrahams kinderen te zijn, zou je de werken van Abraham moeten doen. Dat is wat Jezus zei. En tegen diezelfde mensen zei Hij in Johannes 8:44:

U bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; die was een mensenmoordenaar van het begin af, en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen.

JOHANNES 8:44

Zij stamden dus geestelijk af van de duivel, niet van Abraham.

Iemand die tot het geestelijke nageslacht van Abraham behoort, is iemand die de werken van Abraham doet en het geloof van Abraham heeft. Paulus heeft ons in Galaten 3 verteld dat die mensen degenen zijn die volgelingen van Christus zijn geworden. Christenen zijn dus het nageslacht van Abraham en erfgenamen overeenkomstig de belofte, volgens de uitspraak van Paulus aan het einde van Galaten hoofdstuk 3. Daar lijkt Johannes zelf al op te zinspelen met zijn uitspraak dat God uit de stenen kinderen voor Abraham kon verwekken.

6

God scheidt gelovigen van ongelovigen

Dan zegt hij dit in vers 10:

De bijl ligt zelfs al aan de wortel van de bomen; elke boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur. Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen en Hij zal het kaf met onuitblusbaar vuur verbranden.

MATTHEÛS 3:10-12

Johannes geeft drie voorbeelden achter elkaar van iets wat op dat moment gebeurt. Hij zegt dat dit op dat eigenste moment gebeurt:

De bijl ligt nu al aan de wortel van de bomen.

Wat Johannes in alle drie deze verzen zegt, de verzen 10, 11 en 12 van Mattheüs hoofdstuk 3, is dat God in Israël een scheiding aanbrengt.

In de tijd van Johannes was er in Israël een overblijfsel van ware gelovigen. En er was natuurlijk de rest van Israël, die in hun hart evenmin Joods waren als de heidenen. Er stroomde alleen Joods bloed door hun aderen, maar hun hart ging niet uit naar God. Daarom waren zij als bomen zonder vrucht of als kaf. Maar binnen Israël was er nog een andere categorie. Er waren de getrouwen. Zij waren als de bomen waaraan wel vrucht zat. Zij waren als het graan, niet als het kaf.

Johannes zegt dat God op dat moment, waarmee hij de tijd bedoelt waarin hij predikte, Israël doorging en een scheiding aanbracht. Hij had een bijl in Zijn hand en bekeek elke boom. De bomen zonder vrucht zou Hij omhakken en in het vuur werpen. Dat zou natuurlijk verwijzen naar de Joden die Christus niet aannamen. Zij droegen

geen vrucht. Zij maakten geen deel uit van het getrouwe overblijfsel. Zij zouden met vuur te maken krijgen, en dat vuur was ongetwijfeld het oordeel waarmee zij in het jaar 70 na Christus te maken kregen.

Zo maakte hij ook nog een andere vergelijking. Het is als het scheiden van graan en kaf op de dorsvloer. Zijn wan is nu in Zijn hand. Hij staat op het punt het graan van het kaf te scheiden. Het graan zal Hij in Zijn schuur bijeenbrengen, maar het kaf zal Hij met onuitblusbaar vuur verbranden. Het gaat dus opnieuw om hetzelfde idee. Er wordt in Israël een scheiding aangebracht. Het getrouwe overblijfsel zal behouden blijven. Degenen die niet tot het getrouwe overblijfsel behoren, zullen worden blootgesteld aan het vuur van Gods oordeel.

Tussen die twee beelden staat deze uitspraak over Degene Die na Johannes komt en groter is dan hij:

Toen hij velen van de Farizeeën en Sadduceeën op zijn doop zag afkomen, zei hij tegen hen: Adderengebroed! Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn? Breng dan vruchten voort in overeenstemming met de bekering, en denk niet dat u bij uzelf kunt zeggen: Wij hebben Abraham als vader; want ik zeg u dat God zelfs uit deze stenen voor Abraham kinderen kan verwekken. De bijl ligt zelfs al aan de wortel van de bomen; elke boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur. Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen en Hij zal het kaf met onuitblusbaar vuur verbranden.

MATTHEÛS 3:7-12

Met andere woorden:

Ik ben het niet eens waard om Zijn dienaar te zijn.

Maar hij zegt:

Hij zal jullie dopen met de Heilige Geest en met vuur.

Net zoals in de andere twee beelden een scheiding zichtbaar wordt — sommigen zijn als bomen met vrucht, sommigen als bomen zonder vrucht, sommigen zijn als tarwe en sommigen als kaf — zo zijn er ook sommigen die met de Heilige Geest gedoopt zullen worden. Er zijn anderen die met vuur gedoopt zullen worden. Dat is natuurlijk het oordeel dat zou komen over degenen die Christus zouden verwerpen.

Toen Jezus kwam, riep Hij het overblijfsel tot Zich, en de leden van het overblijfsel van Israël werden Zijn discipelen. Toen in het jaar 70 na Christus het oordeel kwam, ontkwam Zijn gemeente eraan. De christenen in Jeruzalem vluchtten uit Jeruzalem en gingen niet ten onder aan dat oordeel.

Johannes zei in wezen dat er in Israël een scheiding werd gemaakt. Degenen die de Messias volgen, zullen bewaard worden. Degenen die de Messias verwerpen, zullen het vuur van Gods oordeel onder ogen moeten zien, zoals kaf of zoals vruchteloze bomen. Dat was in wezen de boodschap van Johannes zoals die hier wordt weergegeven.

We zullen zien hoe Jezus daadwerkelijk kwam en door Johannes werd gedoopt. Dit verbaasde Johannes, en het verbaast ons. We zullen de betekenis daarvan en de reden ervoor bespreken wanneer we samen het Evangelie van Mattheüs bestuderen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 3:7
- Mattheüs 3:7-12
- Maleachi 4:5-6

- Galaten 3:29
- Romeinen 2:28-29
- Mattheüs 3:9
- Johannes 8:37
- Johannes 8:39
- Johannes 8:44
- Mattheüs 3:10-12

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.